

Steagul roșu

ORGAN AL COMITETULUI MUNICIPAL PETROȘANI AL P.C.R. ȘI AL CONSILIULUI POPULAR MUNICIPAL

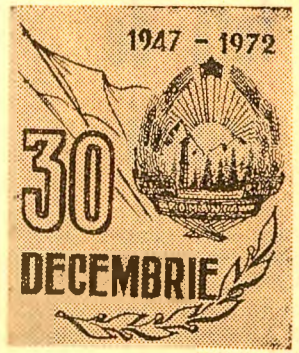
ANUL XXIX Nr. 7148

JOI 26 OCTOMBRIE 1972

4 PAGINI 30 BANI

Toate organizațiile de partid, toate colectivele de muncă își pun la temelia activității:

Înfăptuirea indicațiilor secretarului general al partidului transmise cu prilejul vizitei de lucru în Valea Jiului

„Două cicluri în plus la abatajele frontale”
Inițiativa dă rod bogat

Cind spui ceva despre un colectiv de oameni lucrând de fiecare dată ca în prima frază să le cuprindă caracteristica definitorie. De aceea, alături de colectivul sectorului IV al minei Lupeni caracteristică: „**inițiativa frontală**” — acea dinamizatoare și fertilă inițiativă care a dat rod bogat în toate abatajele frontale ale Văii Jiului, propulsată de minierii comunist Petre Constantin, Erou al Muncii Socialiste, și numită, după efect, „două cicluri în plus la abatajele frontale”.

— Se împlinesc aproape o jumătate de an de când această inițiativă este prezentă în abatajele sectorului și în tot acest timp ea a născut avânturi noi în întrecerea desăfurată între brigăzile noastre de frontală, care s-au angajat să realizeze, fiecare, producții sporite în întîmpinarea mărcii eveniment de la finele anului — cea de-a 25-a aniversare a Republicii. Zicînd aceasta, tovarășul Alexe Furdul, tehnicianul normator al sectorului IV al minei Lupeni și secretar al organizației de partid, și-a sprînjit afirmațiile cu cifre reprezentînd rezultatele prestigioase ale minerilor din cele trei abataje frontale: Vasile Caila — o producție de cărbune „în plus” de 1.500 tone plus la jumătatea lunii octombrie, Petre Constantin — un spor de cărbune cu 800 tone față de planul de la începutul lunii și Ioan Solomon — depășirea sarcinii planificate pe perioada 1-15 octombrie cu 800 tone. Minerii acestor din urmă două brigăzi și-au depășit fiecare cu cite 1 tonă/post randamentele medii planificate — rezultat al depășirii, după o jumătate de lună, cu 1,5 cicluri a avansării stabilită prin foaia de acord.

— Impulsiunea de măsurile adoptate și puse în aplicare în urma memorabilei vizite de lucru a tovarășului Nicolae Ceaușescu în Valea Jiului, avînd ca scop redresarea producției de cărbune, ne-am angajat ca, în cursul acestui ultim trimestru al anului, să extragem o producție suplimentară de cărbune de 10.000 tone. Angajamentul devine fapt prin cele peste 5.000 tone de cărbune produse în abataje peste sarcină numai după o jumătate de lună. Cel mai substanțial aport

A. HOFFMAN

(Continuare în pag. a 3-a)

Căi ale sporirii eficienței economice, ale creșterii cointeresării materiale

In cadrul măsurilor luate pentru transpunerea în viață a indicațiilor date de secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, cu prilejul vizitei de lucru în Valea Jiului, se înscriu și cele privind simplificarea unor prevederi de retribuție a muncii, aplicarea mai justă a acestora în spiritul creșterii cointeresării materiale, (ținîndu-se seama de specificul aparte al mineritului. Din dorința unei mai depline edificări a cîștigurilor asupra acestor propuneri de măsură, ne-am adresat, în cadrul convorbirilor inițiate de ziarul nostru, și consiliul municipal al sindicatelor, unde tovarășul Gavrilă David, președintele consiliului ne-a relatat următoarele:

— Pentru continua îmbunătățire a condițiilor de muncă și de viață ale minerilor, încunjurați de o permanentă grijă din partea conducerii superioare de partid și de stat, ca și pentru creșterea cointeresării materiale și a stabilității cadrelor — căi eficiente ale sporirii producției de cărbune — la indicația secretarului general al partidului s-au elaborat propuneri care au fost înaintate forurilor de resort spre aprobare. Aceste propuneri se referă la crearea unor condiții mai prielnice pentru optimizarea activității brigăzilor din subteran.

— Vreți să explicați mai pe larg?

— Aș aminti, în primul rînd, propunerile care vizează repartizarea echitabilă a cîștigurilor între membrii formației de lucru. Așa cum s-a arătat în dezbaterile precedentele a ziarului, a reieșit ca o necesitate simplificarea treptelor de încadrare a minerilor. Pot spune că s-au avut în vedere toți factorii care concure la creșterea eficienței muncii în brigadă, căutîndu-se eliminarea diferențelor de încadrare dintre doi, sau mai mulți mineri, care prestează aceeași muncă, aceasta răspunzînd unei mai depline echități a retribuției minerilor.

— Ce ne puteți spune în privința noilor angajați?

— Și în această direcție, în urma unei analize responsabile, chibzuite, s-a acționat pentru a veni în sprijinul noilor angajați. Se știe că, în subteran, cu cit brigada este mai stabilă, cu atît se obțin rezultate mai bune. Pentru diminuarea fluctuației și stabilitatea cadrelor, pentru crearea unui climat optim integrării noilor angajați în muncă, s-a propus aplicarea diferențiată a încadrării, astfel ca linăul anga-

jal să urmeze o gradare ascendentă de la o lună la alta, atît în ce privește sarcina lui de plan, cit și salarizarea.

— Vă rugăm să vă referiți la îndatoririle ce revin unor factori de răspundere din cadrul exploatarea miniere pentru promovarea unui spirit de înaltă exigență în îndeplinirea sarcinilor de plan.

— Am să pornesc tot de la aceste propuneri. Ele sînt menite să contribuie la o mai bună interpretare a legii, ținîndu-se cont de specificul aparte din domeniul mineritului ca și de condițiile determinate de fluctuație sau de alte cauze obiective. Pornind de la situația determinată de fluctuație, s-a propus ca la sfîrșit de lună să se procedeze la recalcularea normei de lucru în funcție de efectivul realizat. De aici decurge însă o mare sarcină în seama tuturor factorilor de conducere și mineri, care nu se pot prevala de îndatorirea de a asigura condiții optime minerilor, de a contribui efectiv la stabilitatea cadrelor. Cu toată lipsa de efectiv, se înregistrează încă multă risipă de forță de muncă prin absențe nemotivate, prin învoiri acordate cu prea multă ușurință, sau, de exemplu, prin tăgădnărea executării în termen a unor lucrări de regie. Factorii cheamați să contribuie la perfecționarea activității din subteran — conducerea minerilor și ale sectorelor, grupele sindicale și comitetele sindicale, organele și organizațiile de linău — sub conducerea directă a organizațiilor de

Convorbire consemnată de Ion MUSTĂȚĂ

(Continuare în pag. a 3-a)

O preocupare permanentă:

Este știut faptul că, printre obiectivele importante, puse în fața organelor administrative de stat, în acest cîmp al emulăției creatoare și efervescente generale în care oamenii muncii sînt angajați plenar pentru înlăptuirea exemplară a sarcinilor ce le revin, se numără și acela al continuării modernizării a rețelei comerciale. Secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ne adresa, nu demult, îndemnul de a face din acești ani de muncă rodnică pe calea împlinirii noastre multilaterale, ani al modernizării în absolut toate domeniile, al creșterii calitative generale a întregii ac-

La caseriu cu „coșul plin”.

FOTO: Ion LEONARD

VIZITA PREȘEDINTELUI NICOLAE CEAUȘESCU ÎN BELGIA

Cea de-a doua zi a vizitei oficiale în Belgia a președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și a tovarășei Elena Ceaușescu a oferit solilor poporului român prilejul de a lua un contact direct cu realitățile țării gazdă, cu munca și realizările poporului belgian. Călătoria în două din provinciile belgiene, care, pe lângă frumusețile naturale, și-au pus în valoare potențialul economic și uman, a prilejuit întîlniri cu muncitori și specialiști, cu numeroși cetățeni.

Atît în provincia Luxemburg, cit și în Hainaut, șeful statului român a fost întîmpinat cu sentimente de stimă și prețuire, caracteristice primirii pe care poporul belgian o face conducătorului României socialiste.

La plecarea de la reședința rezervată la Palatul regal, președintele Consiliului de Stat, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și tovarășa Elena Ceaușescu au fost însoțiți de Alteța Sa Regală Prințul Albert, de Ch. Hanin, ministrul culturii franceze, de membrii suitei de onoare atașați pe lângă oaspeții români. În călătoria în provincie au plecat, de asemenea, tovarășii Ilie Verdet, George Macoveșcu, Ioan Avram, precum și Alexandru Lăzăreanu, ambasadorul țării noastre la Bruxelles.

La sosirea în orașul Arlon, centrul administrativ al provinciei Luxemburg, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ceilalți oaspeți români, sînt înțîmpinați de guvernatorul provinciei, M. Brasseur, de primarul orașului, Ch. Simon, de oficialități civile și militare. În fața gării, numeroși cetățeni salutau pe președintele Nicolae Ceaușescu, pe tovarășa Elena Ceaușescu, fluturînd steagurile românești. Pe o mare pancartă, așezată pe frontispiciul unei clădiri, se află înscrisă urarea de bun venit oaspetelui de onoare al orașului. De-a lungul străzilor, locuitorii fac semne prietenoși, aplaudă.

Drumul continuă cu mașinile spre Harnoncourt. Străbatem ținuturi de un deosebit pitoresc, atîte la cea mai mare altitudine a țării. Deodată, peisajul natural se schimbă. La orizont se profilează siluetele marilor instalații ale întreprinderii „La Cellulose des Ardennes”.

La porțile acestei moderne unități industriale, șeful statului român este întîmpinat de P. Burkhardt, președintele societății „La Cellulose des Ardennes”, A. Beausir, director general, care-i adresează cuvinte cordiale de bun venit.

Președintele Nicolae Ceaușescu este invitat, la început, în sala Consiliului de administrație, unde gazdele prezintă cîteva date semni-

cative privind profilul și activitatea întreprinderii. Acest important obiectiv, intrat în funcțiune în anul 1964, a cunoscut, ulterior, mai multe etape de dezvoltare, numărîndu-se astăzi printre cele mai de seamă întreprinderi ale economiei belgiene. Aici se produc zilnic circa 500 tone de pastă chimică, care se folosesc la fabricarea hîrtiei de tipărit. Materia primă întrebunată este lemnul de foioase, respectiv deseurile de fag, carpen, mesteacăn și stejar, care nu-și găsesc întrebuințare în producția de cherestea. Este vorba, așadar, de folosirea ingenioasă, cu eficiență ridicată, a resurselor forestiere. „La Cellulose des Ardennes” realizează 80% la sută din producția națională de pastă chimică.

Președintele Nicolae Ceaușescu vizitează, în continuare, cîteva secoare de bază ale întreprinderii. Totul poartă pecetea hîrnicii, sobrietății și exigenței în muncă, factori de seamă, care, împreună cu nivelul tehnic și organizarea producției, stau la baza rezultatelor obținute.

În cîteva locuri de muncă, în semn de stimă și prețuire, am întîlnit portreții tovarășului Nicolae Ceaușescu, încadrat de tricolorul românesc.

(Continuare în pag. a 4-a)

Începerea convorbirilor româno-belgiene

La Palatul Regal din Bruxelles au început, miercuri după-amiază, convorbirile oficiale româno-belgiene.

La convorbiri participă, din partea română: Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat, Ilie Verdet, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, George Macoveșcu, ministrul afacerilor externe, Ioan Avram, ministrul industriei construcțiilor de mașini, Alexandru Lăzăreanu, ambasadorul României la Bruxelles; participă, de asemenea, Gheorghe Oprea, consilier al președintelui Consiliului de Stat, Vasile Volodeniuc, președintele Băncii de Comerț Exterior, Constantin Stanciu, adjunct al ministrului comerțului exterior, Dumitru

Mihail, director în Ministerul Afacerilor Externe.

Din partea belgiană: Gaston Eyskens, prim-ministru, Andre Cools, viceprim-ministru, Pierre Harmel, ministrul afacerilor externe, Henri Fayah, secretar de stat la Comerțul exterior, Jan A. Driaenssen, ambasadorul Belgiei la București; participă, de asemenea, Rensens, director în M.A.E., Jacques Graeffe, ambasador în M.A.E., J. Herpin, director în M.A.E.

În cadrul convorbirilor, cele două părți au subliniat cu satisfacție evoluția pozitivă a relațiilor româno-belgiene, exprimînd dorința reciprocă de a le dezvolta în continuare, pe multiple planuri, în intere-

sul ambelor țări și popoare, al cauzei păcii și cooperării în lume.

Au fost abordate probleme actuale ale situației internaționale, îndosăvite ale cooperării de securitate europeană. Cu acest prilej, s-a relevat colaborarea fructuoasă româno-belgiană pentru stabilirea unui sistem de relații interstatuale noi, a unui climat de pace, prietenie și cooperare între toate țările continentului nostru. De asemenea, au fost subliniate colaborarea româno-belgiană în cadrul O.N.U., necesitatea întăririi rolului acestei organizații internaționale.

Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă cordială.

Dineu oferit de guvernul belgian

În sălile Palatului Egmont, guvernul Belgiei a oferit un dineu în cinstea președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, și a tovarășei Elena Ceaușescu.

Au participat A. Van Acker, președintele Camerei Repre-

zentanților, A. Cools, viceprim-ministru, P. Harmel, ministrul afacerilor externe, miniștri, generali și ofițeri superiori, personalități ale vieții politice, științifice și culturale din capitala Belgiei.

Au luat parte, de asemenea, persoanele oficiale române ca-

re îl însoțesc pe președintele Nicolae Ceaușescu în vizita sa în Belgia.

În timpul dineului, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, primul ministru al Belgiei, Gaston Eyskens, și președintele Nicolae Ceaușescu au rostit toasturi.

Perfecționarea cadrelor didactice — condiție a modernizării procesului de învățămînt

Interviu cu prof. emerit SIMION PĂRĂIAN, directorul Liceului din Petroșani

Este un fapt unanim recunoscut, astăzi, că viața, în condițiile contemporaneității, cere fiecărui individ în parte un tot mai intens efort intelectual dictat de schimbarea tehnologiilor de muncă într-un ritm mai accelerat, de apariția unor noi domenii de activitate umană, noi materii prime etc. Omul le creează, li se adaptează, apoi ciclul se repetă — este însăși esența progresului. De la acest proces complex nu se surzeste nici învățămîntul, profesorul nemaiîntînd principala sursă de informație, ci el se transformă într-o călăuză, un organizator al activității de cunoaștere a elevului, un dirijor al însușirii tehnicilor muncii intelectuale și a metodelor de investigație. Noului statut al profesorului îi corespunde o permanență și intensă muncă de perfecționare, similară oricărei alte ramuri a activităților umane. Despre această latură, mai puțin cunoscută, a muncii cadrelor didactice, am avut o convorbire cu profesorul emerit SIMION PĂRĂIAN, director al Liceului teoretic din Petroșani.

T. SPĂTĂRU (Continuare în pag. a 3-a)

După practica în producție Studenții ajută la strîngerea recoltei

Încă de la începutul anului universitar, studenții Institutului de mine din Petroșani, timp de două săptămîni, au luat contact nemijlocit cu pînzul producției de cărbune a minii din Valea Jiului și a uzinelor. Între 2-15 octombrie, 596 de studenți ai facultății de exploatarea miniere au muncit efectiv în abatajele frontale și camere, la lucrările de deschidere și pregătiri. Studenții facultății de electromecanică au făcut parte din formațiile de lucru, schimbînd I, la exploatarea, au muncit în atelierele de prototipuri și de reparării din cadrul Uzinei de utilaj minier, au efectuat practică fructuoasă în cadrul colectivelor de cercetare. Cadrele didactice ale institutului apreciază că această măsură, menită să apropie învățămîntul superior de producție, și-a atins pe deplin scopul.

După această perioadă studenții din Petroșani, dovedind grijă pentru avuția țării manifestînd conștiința patriotică, dau un ajutor substanțial la strîngerea recoltei din zona Hațegului. Între 18-24 octombrie au participat la această acțiune studenții anilor I și II iar din 24 octombrie cel din anii III, IV și V. În aceste zile, cînd tineretul studios din întreaga țară lucrează cu vibrant entuziasm alături de țărani cooperatori, și studenții I.M.P. sînt prezenți în această acțiune de înalt patriotism.

T. S.

În pagina a 2-a
INDIVID — COLECTIVITATE

INDIVIDIU — COLECTIVITATE

Pietre pentru templul OMULUI (XII)

CÂNTECUL GENEROZITĂȚII

„Cel ce face ceea ce e dator să facă, este drept; cel ce face mai mult, este un om generos”

BARRAU

Bătrâna cu năframă neagră și cu sufletul cernit bătea, de câteva zile, la porțile INTELEGERII. Dar porțile acestea rămăneau închise. Cererea făcută în numele fiului ei — reînmatricularea acestuia, ca student — îi fusese respinsă. Și cite speranțe își legase de rezolvarea ei! Era coplesită de gândul că ceva impozabil, tiranic și orb o lovea pe nedrept. Îi singura inimă și-i plîngeau ochii când a ieșit din cabinetul prietenului meu. De el depindea rezolvarea acestui caz. Unul din acele cazuri, de loc simple, care tin mai mult de paragrafele legii decît de inima omului. Și totuși — îmi mărturisise amicului meu — nu-si putea alunga din minte, după plecarea bătrînei mame, colțul acela de năframă neagră ud de lacrimi și frînțurată de degete uscate și aspre. Se gîndea că prin prisma textelor de lege, rezolvase cererea, corect. Dar — se întreba el — rezolvase, corect, cazul în toate valențele lui umane? Dacă era adevărat ce spunea o minte luminată că „cel ce face ceea ce e dator să facă este drept (dar) cel ce face mai mult, este un om generos”, atunci el nu făcuse tot ce-ar fi putut face, tot ceea ce depindea de el. Îi spunea inimă. Apoi, și cugetul său cinstit. Și odată cu ele, cazul căpăta lumini și tălmăciri noi...

...A mai bătut odată, la porțile INTELEGERII, bătrîna mamă cu năframă neagră. Nu-si putea vedea spulberat vîntul, legal de viitorul unicului ei băiat. Și porțile acestea n-au mai rămas închise. Îi s-a luminat atunci, chipul, ca în fața unei minuni. Și-n colțul de năframă neagră a culșe, pe furis, mîrgăritarul unei lacrimi cu răsfîrîngeri de curcubeu...

Stranțe grîdine și umanitate noastră! De cite ori intrăm în ea și-l respirăm aromele, ne simțim mai mari, mai buni, mai frumoși. Cum spunea poetul Ion Brad: responsabili cu fericierea altora. Risipiți atunci, generosi, în jurul nostru, florile virtuților ei. Și cu

fiecare gest al nostru, fericiți pe cineva, lășăm în oameni și în lucruri, urmele dăruirii noastre. Ce poate fi mai sublim decît această ipostază a umanității generoase?

De cite ori însă ieșim din ea, și nu-i mai simțim aromele, nu-i mai timpim darul florile, inima noastră capătă crusta înghețului. Atunci, gestul pe care-l facem nu mai lasă urme în semeni și în lucruri căci îi lipsește fiorul bucuriei și al generozității. Fără consumul autentic de substanță vie, umană, el rămîne ceea ce este de atîtea ori: un simplu exercițiu profesional, gest mecanic fără suflet. Din oameni devenim măști. Posturi și funcții în scheme mișcătoare ca nisipul deșerturilor. Nu mai ofilem umanitatea. O mîmăm. Nu mai rezolvăm cererea, ci hîrtia ei. Nu mai rezolvăm cazul și dosarul lui. Și în acest carnaval al măștilor și gesturilor mecanice, inimile noastre devin circulări și instrucțiuni multiple. Ne simțim străini unul altuia. Nu mai vibrăm la necazul altora, nu ne mai bucurăm cu ei. Căci fără căldura inimii „frigul” nepăsării se întinde peste tot. Și cu el, răsar tot mai multe culturi de năframă neagră udate de lacrima durerii...

...Nu! Nu putem trăi fără omenoaia și calda generozitate. Ceea ce rămîne din noi în alții și după noi e numai ceea ce dăruim. E țina oricărui act creator, în care meșterii Manole îngropă ceva din ființa lor. Și nu putem dărui nimic din ceea ce avem și din ceea ce simțim dacă nu intrăm în strania grîdină a umanității. Acolo unde putem risipi cosuri cu flori din inima noastră largă, schimbînd între noi ceea ce avem mai bun, mai de preț.

Acolo unde, umăr în umăr, fîrîm generos marele nostru ideal social. Acolo unde colțul de năframă neagră nu șterge lacrima suferinței și culege, cu pioșenie, mîrgăritarul lacrimii cu răsfîrîngeri de curcubeu...

David MANTU

E.M. Dîlța. Sosită la ziua, membrii din brigăzile conduse de mînerii Mihai Cozma și Pavel Tasnady se sîntutesc cu viitorul inginer Constantin Grosanu și subinginerul stagiar Melania Cricovan...

Un dialog din care se va naște planul realizărilor de mine.

POȘTA PAGINI

● O scrisoare semnată de Gheorghe Lupu din Lupeni (dar scrisă, se vede, de o femeie) ne înștiințează că la croitoria nr. 4 din localitate (lingă blocul nr. 200) se lucrează cu încredințare. Există comenzi din august încoace nemuncate (!?). Și semnatul (de fapt semnatura) scrisorii e în derută: „Mi-e penibil să-i spun sotelului că plec la probă, că nu mă mai crede!” „E adevărat, — ni se mai spune — că o femeie, ca să fie frumoasă și elegantă, trebuie să meargă de la-n pgoabe, dar-nici chiar așa!”

Exact nici chiar așa! Se aude la... „Deservirea”?

● Înaintăm, pe această cale, mulțumirile dv. sincere, stimate tovarășe Miron Horga, medicului Ion Balint de la Spitalul unificat Petroșani, pentru modul în care s-a îngrijit pe toată durata spitalizării de dumneavoastră.

● O epistolă fără început și sfîrșit, semnată „Public din Petrița” intenționează să se ocupe de... „paraziții” cu chip de om (!), care încalcă demnitatea, prestigiul și respectul oamenilor cinstiti (!), continuînd să-și însușească bani și bunuri materiale din însușirilor și alte înșelăciuni... a amprentă mizerabilă (!) a vechii orinduri burgheso-borșierești. Ne sînt oferite „detalii” privind imoralitatea unui anumit I. D. din Petrița care a înșelat o bătrînă cu o mare sumă de bani... De unde aflăm însă numele binevoitorului sau... denigratorului? E necesar să-l știm. Absolut necesar!

În orice caz, ziua de 16 octombrie a.c. o voi ține minte multă vreme. E și firesc, pentru că niciodată mai înainte, nici după aceea n-am pătit ce am pătit atunci și nădăjduiesc ca nici de acum înainte să nu mi se mai întâmple astfel de lucruri.

Să fi fost exact 13.30 cînd s-au petrecut cele ce urmeară:

Mă aflam pe autobuzul nr. 31 HD 1541 ce face cursa Petroșani — Loneva. Nu spun cum m-am urcat (deși așa ceva se spune), spun doar cum m-am coborît, că e mai interesant, mai palpitant, mai cu suspens... Îndată ce am înțeles că mă apropii de stația de destinație ca tot omul, am pornit spre ușă. Aceasta pentru ca să nu tin prea mult în loc autobuzul, deci, cu cele mai corecte și disciplinate intenții. Atîta doar că intențiile mele erau departe de a se potrivi cu ale șoferului. Așa că în zădăram vrut eu să cobor dacă n-a vrut și dumnealui să o prească. Am călătorit deci cu o stație mai mult. Din păcate, nici acolo n-a fost chip să mă dau jos. Au sărit ei ctiva mai sprinteni și mai tineri, dar cînd să vină și rădul meu, gata. Nici nu am reușit să scot ațară o mîină, că s-a și închis ușă lăsîndu-mă rîstîgînit. Numai de o mîină binoclele, că doar n-aveam să exagerez acum și să spun că de amîndouă. M-am dezbrășat și m-am urcat în camera, însă între timp, am mai călătorit o stație.

— Ce faci tovarășe? Îți bați joc de... (am zis către șofer).

— Nu, îmi fac norma și nu mă țin de vorbă... (a zis șoferul către mine).

— Cum să nu te țin? Dumneata de ce mă ții în autobuz? (am zis iar către șofer).

— Eu țin de volan, măi tovarășe, nu te țin pe dumneata...! Muncesc! (a zis iar șoferul către mine).

— Și eu tot la muncă vreau să merg, dar uite că mă plimb... (am zis zis din nou către șofer, hotărît și nu mai zic apoi nimic).

— Și ce, nu e bine? Uite aici cură min... (Și nici el nu a mai zis nimic. A apăsat pe accelerator, iar eu și cei care ne mai găseau în picioare pe interval ne-am îmbrășișat. Ca să nu facem cunoștință cu podeaua. În timpul acestor discuții și manevre am mai parcurs două stații). În sfîrșit, mă văzui din nou pe trotuar. Răsufla adînc, usurat, uîtindu-mă în urma autobuzului și compătîmînd pe cei ce rămăseseră să meargă ca și mine, vrînd

Comportare civilizată? Nu. Insolentă față de semeni

nevrînd, mai departe decît doriseră. Făcuseră prin urmare 4 stații mai mult decît aveam trebuință. Eram și supărat și bucuros. Supărat pentru că înlîtinsem un asemenea exemplu de comportare insolentă a unui om față de alți oameni, care, avea datoriu să-i servească civilizată. Bucuros, pentru că el puțin călătorim din patru stații amintite în plus... fără bilet.

Si as avea acum o treia și cea mai mare bucurie, dacă i s-ar da acum și șoferului un bilet, așa, un bilet scris frumos la mașină, stampilat și semnat de conducerea întreprinderii (I.G.C.), pe care să-l țină și el mîntre cît va trăi. Ca să aibă și el o amintire despre ziua pe care spuneam că eu nu o s-o uit niciodată.

Vasile DAN

nevrînd, mai departe decît doriseră. Făcuseră prin urmare 4 stații mai mult decît aveam trebuință. Eram și supărat și bucuros. Supărat pentru că înlîtinsem un asemenea exemplu de comportare insolentă a unui om față de alți oameni, care, avea datoriu să-i servească civilizată. Bucuros, pentru că el puțin călătorim din patru stații amintite în plus... fără bilet.

Si as avea acum o treia și cea mai mare bucurie, dacă i s-ar da acum și șoferului un bilet, așa, un bilet scris frumos la mașină, stampilat și semnat de conducerea întreprinderii (I.G.C.), pe care să-l țină și el mîntre cît va trăi. Ca să aibă și el o amintire despre ziua pe care spuneam că eu nu o s-o uit niciodată.

Vasile DAN

Notă O ÎNTREBARE

Dimuța Florescu, o tînără profesoară care a „debutat” la începutul acestui an școlar, în învățămînt, fiind repartizată la Școala generală nr. 4 Petrița — Jiet, puțin dezamăgîții și puțin indignată se întrebă — și întrebă nu întrebă — cum se poate împăca faptul că, pe de o parte, se dă — pe linia Inspectoratului școlar și în conformitate cu cerințele învățămîntului — indicația de lichidare a „nave-tismului”, pentru stabilizarea profesorii în localitatea unde predau, iar pe de altă parte, condițiile în pro-prii de desființare a activităților extrașcolare cotidie-

ne determină o navetă și mai... acătării?

Mai precis, cum se locuiești la Jiet, cînd magazinele de aici — alți cele alimentare cît și cele textile — sînt mai mult cu... la călătorească decît deschișe? („De cite ori vrei să cumperi un caiet, un creion, o pereche de ciorapi sau un kilogram de cartofi, trebuie să merg la Petrița”).

...Așa-î! Greutățile înecutului nu trebuie însă să-și dezarmeze. În ce ne privește, pașam factorii de resort partea a doua a întrebării: pînă cînd locuitorii Jietului vor mai fi nevoiți să „coboare” în Loneva după cumpărături?

SENTIMENTUL VINOVAȚIEI

Îl ascultam, în acea seară călduroasă de septembrie, pe cel peste 30 de tineri — chemați, în urma unei acțiuni comunitare a Comitetului municipal Petroșani al U.T.C. și a serviciului municipal al mijlișel, avînd drept scop... salubritatea morală a străzii, spre a fi „lămurii” să renunțe la podoabele capilare dezonoare — și nu-mi venea să cred, chiar dacă figurile spașite ale acestora mă îndemneau s-o fac, că, aproape subit, toți au fost cuprinși de sentimentul vinovației. E adevărat, mă așteptam la pleoșarii fulminante, în favoarea „personalității”, contra tentativelor de „stîrbire” a acestuia, credînd că am să asist la atitudinile sfidătoare, rîntăcioase chiar. Nîmîc din toate acestea. Unele „încercări” singulare s-au dovedit mult prea timide, zdrobite finalmente de torrentul argumentațiilor pentru o ținuță îngrijită. Să fie vorba, oare, — nu mă întrebam — despre existența, la acești tineri, totuși, a sentimentului vinovației? Se pare că da. Nici unul dintre cei „vizitați” nu a încercat, măcar un moment, să se arate a fi în stare să-înfrunte orice, intru susținerea unei „plăceri”. De ce? Pentru că nu aveau țîra lăuntrică necesară unei atare „întreprinderi” în parte, că de partea cealaltă a „baricadelor”, argumentele erau categorice, aveau suport, dezarmau... Și, pentru că — sîntem nevoiți să evidențiem, totuși, acest fapt — cel chemați, pentru un moment, în fața „instanței” semenilor lor, aveau vădit sentimentul că încalca percepțe, clar stabilite de mediul social în care trăiesc, de familii, de viața de organizație și (poate!)... chiar de ei înșiși. Îl aveau și pină atunci. Se citea clar pe fețele lor că sînt conștienți de faptul că încercară să se „scalde într-o bălă de mult asanată”. Numai că, în poziția acestui sentiment — sau, poate, tocmai pentru că acest sentiment al vinovației nu o încă violenți spre a teroriza „interloaorele” — unele cu pleoș continuă să existe cu capetele goale... (nu, cuvîntul goale nu trebuie pus între ghilimele!). E cazul ca organizațiile U.T.C. să acționeze mai ferm. „Terorul” e cit se poate de fertil!

„Grijă” părintească. Desen de I. LICIU

PERSEVERENȚA — miezul incandescent al maturizării

„Știi ce făcea, mai acum cîțiva ani, aici, la noi? N-ai de unde să știi, nu-ți fac vină însă, că nu-ai fost pe la noi acum, să-ți zicem, 6-7 ani! Era artilerist”. Sînt atent, poate nu aștia la ton, cît la elocvența cu care nu doar aparent sprîjină interlocutorul meu — de fapt se vede că e mîndru în sinea lui — ideea că Dumitru Vișan a trecut prin toate „treptele” mîncii din adîncul pămîntului. Am încercat să desprindem, apoi din discuțiile cu inginerul Cornel Rădulescu, șeful sectorului III al minei Uricani, cu mînerii Virgil Mărășescu, Radu Sava, Constantin Vicol, Preceptor Moaler, ortacii lui Dumitru Vișan, în ce mod s-a format și a crescut șeful de brigadă, care au fost coordonatele care au călăuzit viața acestui mîner prețios. A mînerului care astăzi coordonează activitatea unei brigăzi complexe, în trei abataje camere! Dar, cludat, cu cît le semnează sposele, cu atît mai rapid le asociez cu modul de a gîndi și muncii obținute în mînerului... cu ațit o mai greu să definesc. „Îndrăzneala” lui Dumitru Vișan rămîne doar mîncă, o muncă îndrîjită, perseverență, munca celui ce nu se descurajează în fața unor rezultate care vin greu, uneori nespun de greu...

E foarte dificil să începi niste însemnări, cînd omul despre care vrei să scrii îți oferă prea multe date, cînd are o biografie extrem de bogată și interesantă. E cazul lui Dumitru Vișan, un om scund, cu riduri adânci pe chipul prelung, osos. S-a născut la Melaanca-Suceava, în 1936, iar la mîină se află din prima zi a împlinirii celor 18 ani. A fost vagonetier. A încercat cărbune, s-a zăbătut, a luplet și a visat la muncă sa, ani de-a rîndul. A muncit în abataje, a săpat galerii, a puscot cărbune pentru alții și... „Ca să nu se mai spună că s-a leneș, m-am reîntors printre ortaci”. Desi era și este) grozav de întropiat și de vîrețnic, Dumitru, cum i se mai spune, îi puin să gînduri pe toți... El era și e întotdeauna „mai cu mo”. În loc să muncească în abataje, așa cum muncesc toată lumea sau găsit el și... „Nu! Cel puțin acum, cînd știm că se poate, nimeni nu are ce zice. O brigadă complexă înseamnă un mînnunchi de 3 abataje, din același strat, cu un număr de oameni corespunzător, care bine îndrumați, controlați, nu vîd cum să nu reușească. Am lucrat cu mîi, auzii, cu mîi de oaie, cunosc toate coltoanele minei, dar, ca un făcut, eu nu m-am mișcat de aici... E cludat, nu? Crede însă că acum... abia acum, am reușit să dăm un imbold ambiției mînerilor din brigadă. Mîna-i mîină, totuși depinde de om, de mîntea lui, de experiența lui”.

VULNERABILITATEA meschinăriei și... încă ceva

Sînt încă oameni și afirmînd acest lucru, specificăm, din capul locului, că excludem din discuție pe „cei stăpîniți de marea dorință de a se și mearse învingători, în relațiile cu semeni și cu timpul — care trăiesc, în nesăbuința lor, obsesia vulnerabilității în chiar „acțiunile” pe care le stiu (sau le bănuiesc) meschine. Desu sînt conștienți că persistă într-o evidentă greșală, continuă să se vîre orbeste în această, convins fiind că ei vor fi... cîștigători. Doresc cu ardoare să domine ei o relație, deși vîd că „leagăturile” sînt cit se poate de subredde. Și cînt cealaltă „parte” realitate, cu toate însemnele ei de justete și corectitudine ajunge, în cadrul acestor relații, să-și convingă „sparring-partenerul” că sosit sfîrșitul „disputei”, acești oameni, in-conștienți în ultima instanță, dînt-o vanitate disperată își dărîule ultimele resurse unei cauze dinainte pierdute. Și cred (încă!) în faptul că sîrșitul le va aparține. Mai poate surveni, în acest caz, în discuție ipotetică, că, totuși, avem de-a face cu o oarecare... relație umană? Nu. Adeuă această „înfurtare”, înegală și fără sorți de izbînz, atît de mult cu o bălăie surdă, „care pe care”, încît, oricît ei încercare indignată? Oare, de ce nu încercăm să fim și mai ne-crufători cu cei ce doresc cu tot dinadinsul să ne tragă pe sfioră, rădîcînd, în apărarea nei dorințe pitice, individualis-

după ce deja dăduse în primire, două mașini cu chereștea... Ambii sînt în alertă. I. B., „uită” că n-a ținut niciodată evidențele la zi, că depozitul n-a fost supravegheat, că nu a asistat la recepționări. M. T., la fel. „Uită” ambiția cel „tatari” vulnerabile au avut și speră, falsificînd în dreapta și în stînga, pînă în ultima clipă, să scape. Ehemerole „victorii” meschine, pline perpeluțe, la care au recurs sau nu se dă în vileag, desconsiderarea „adversarului” (adică... evidentelor, peste care nu se poate trece), totul e „luc” de fumuri „uitării”. El trebuie să se salveze! Și, firește, „înghețării” și vulnerabilii, comit alte „erori”. Mai mari. Falsuri peste falsuri...

Probele sînt evidente. Înfracțiunile, clare. Și multe... Invulnerabilitate! Ce eroră! Invulnerabilitate în cauze meschine? Nu. Nici nu poate fi posibilă! Dimitrovici. Și „superiorității” „fiscală” sau disimulată a celui ce se vrea învingător chiar și în acțiunile rîbutoare se va dovedi le fel de falsă ca și ultimale „resurse” pe care acest soi de oameni le pun în joc, în ultimele lor clipe dinaintea alfrării adevărate. Adică a „sîrșitului” implacabil...

Și încă ceva, promis în titlu „exploatarea” inteligentă, în alte scopuri decît cele constructive, utile societății, nu va duce nicînd la rezultate bune!

V. TEOFODRESCU

Dem. D. IONAȘCU

Corespondenții ne scriu

CINEFILII VULCANENI LA LUCRU

I-am întâlnit de mai multe ori la lucru pe membrii cineaclubului din orașul Vulcan. Pe platoul de filmare ori pe străzile orașului surprindea pe pelicula diferite aspecte cotidiene, ce întregeau subiectele viitoarelor filme. Cine sînt acești tineri care, după orele de serviciu, se adună la club pentru a afla și însuși tot mai multe din tainele celei de a șaptea arte? În ce măsură au făcut ei progrese? Care sînt perspectivele lor de viitor? Faptul că televiziunea noastră ne-a oferit posibilitatea, în una din emisiunile trecute, de a vedea lucrînd, mi-a amplificat și mai mult curiozitatea și doream să aflu cît mai multe despre munca lor.

Diaconescu, Petru Drăghici de la E. M. Vulcan, medic stomatolog Dan Cernică, Ionel Colibășanu, Vasile Teacă, Arpad Mocoș, Ion Drăghici, tineri ce lucrează la diferite întreprinderi vulcanene. — Deși a luat ființă în urmă cu numai trei ani, spunea interlocutorul nostru, cineaclubul vulcanen a adus membrilor săi satisfacții meritate. Astfel, pentru filmele realizate pe peliculă de 8 mm se numără cele patru copii cu temele: „Poiana din pădure” și „Neastîmpăratii”. Sînt de relevanță, de asemenea, cele cu subiecte inspirate din urbanistica orașului ca: „Orașul pe verticală”, „Vulcanul ieri și azi” ș.a.

Așadar, lată-mă în una din zilele trecute la clubul din localitate. Pe o ușă scrie cu litere mari „Cineaclub amator”. Înăuntru o sală spațioasă, înzestrată cu aparate de filmat și proiectie, diferite ecrane și alte amănunte necesare realizării filmelor. Tovarășul Sergiu Boia, conducătorul acestui cineaclub ne prezintă biletul cu care tocmai se afla la lucru: Nicolae Bota. Ștefan

Pe urmele materialelor publicate

Cu privire la o serie întregă de articole critice apărute în ultimul timp în ziarul nostru, conducerea O.C.L. Alimentara ne răspunde:

„PE TEMA PUNCTULUI ALIMENTAR DIN INCINTA DEPOULUI DE LOCOMOTIVE PETROȘANI”

„În legătură cu cele semnalate în „Steagul roșu” nr. 7110 din 12 septembrie, vă facem cunoscut că s-a luat legătură cu șeful depoului și de comun acord, am stabilit spațiul destinat chioscului alimentar, urmînd ca, în cursul acestui trimestru, o „vitrină” frigorifică să intre în funcțiune în dotarea acestui chiosc.”

„MARFĂ EXISTĂ SUFICIENTĂ, ÎMPESCE DOAR AMBALAJELE”

„Am luat notă de critica făcută și vă putem comunica faptul că datele constatate de dvs. se datorază neglijenței gestionarilor, deoarece în depozitele noastre există hirtie și pungă în cantități suficiente. Pentru că gestionarii nu au depus la timp comenzi, au fost sancționați.”

„PENTRU CURMAREA UNUI PRELUNG CONFLICT CU IGIENA...”

„Printre altele, vă informăm că gestionarul magazinului nr. 69 Lupeni, intrucît a pus în vânzare marfă necorespunzătoare, fost penalizat cu 10 la sută din salariul tarifar.”

„SĂ NI PERMITEM NEPAȘARII SĂ COMPROMITĂ BUNELE INTENȚII”

„Ca urmare a criticilor justificate, apărute în nr. 7117 al

ziarului „Steagul roșu”, vă comunicăm că am luat toate măsurile pentru asigurarea unei aprovizionări corespunzătoare a magazinului nr. 66 și nr. 105 din Incinta „halelor” din Lupeni.”

„SĂ FIE LUATE MĂSURI NENITRIZATE PENTRU ÎNLĂTURAREA NEAJUNSURILOR ÎN TRANSPORTUL PRODUSELOR ALIMENTARE CĂTRE UNITĂȚILE DE DESFACERE”

„Sîntem de acord intrucît cu cele arătate în respectivul articol, în ce privește spațiul magazinului de pine nr. 69 din Petroșani, este — foarte adevărat — necorespunzător. Am solicitat camera care aparține metrologiei, însă fără rezultat.”

„LIPSURILE AU FOST SESIZATE, DAR MĂSURILE PENTRU LICHIDAREA LOR ÎNTRIZIE”

„Sesiunile echipei de control obiective sînt considerate de noi un ajutor neprecupțit și apreciate la justa lor valoare. În toate cazurile, seiau măsuri de remediere a deficiențelor constatate. În privința conservelor cu termene de garanție depășite, s-au luat măsuri pentru lichidarea acestor deficiente condamnabile, semnalate acolo unde gestionarii are o altitudine de „gură-cască”, sau o preda de garanție, așa cum e obligat s-o facă. Am desemnat, în acest sens, o laborantă, cu pregătire corespunzătoare, care verifică consecvent produsele în garanție, retrăgîndu-le din circuit, cînd e cazul, pe cele necorespunzătoare.”

de economiste, îi creează condiții tot mai bune de dezvoltare. Cu toate că cerințele vînzătorilor și ale clienților sînt tot mai complexe, din veniturile pe care acestea le obțin pot să realizeze economii bănești pe care le depun la C.E.C. Ulterior, majorate cu doborîște și cîștigurile ce li se acordă, veniturile sînt folosite pentru procurarea obiectelor de valoare ridicată, construirea de locuințe proprii personale, cumpărarea de autoturisme, mobilă sau în diferite alte scopuri. Depunînd la C.E.C.

nici și alte persoane să dispună de sumele păstrate la C.E.C. — scutirea de orice fel de impozite și taxe a depunerilor, dobînzilor și cîștigurilor. — Spiritul de economie — deprindere stimulată de dinamismul dezvoltării patriei noastre — este astăzi larg răspîndit iar acțiunea de economisire la C.E.C. a căpătat un pronunțat caracter de masă, cuprinzînd peste 3 milioane de oameni ai muncii. În prezent, în țara noastră un libert de economii revine la mai puțin de trei locuitori. Acesta proporție, care reflectă puternica pătrundere în masă a acțiunii de economisire, este edificatoare și pentru Valea Jiului unde un libert revine la 2,6 locuitori.

Săptămîna economiei

o parte din economiile bănești înseamnă că pe lîngă posibilitatea de a dobîndi mai ușor unele bunuri de valoare mare, cerințe ale unui nivel de viață tot mai ridicat, contribuim, totodată, la dezvoltarea economiei naționale. Depunătorii au asigurate, prin lege, o serie de drepturi și avantaje: — garanția statului asupra sumelor depuse, a dobînzilor și cîștigurilor, ele putînd fi restituite și achitate oricînd; — păstrarea secretului privind numele depunătorilor și operațiunilor efectuate; — dreptul depunătorilor de a dispune după cum cred de cuviință de sumele depuse, unitățile C.E.C. fiind obligate a le restitui oricînd la cererea depunătorilor; — dreptul de a imputer-

De aici putem trage concluzia că economia este un imperativ major al vieții de toate zilele. În contextul general al educației comuniste, în lumina recentelor măsuri adoptate pentru îmbunătățirea procesului educativ, de fîvire a conștiinței socialiste, spiritului de chibzînit și de economie au o importanță deosebită și o valoare educativă de prim ordin. Dezvoltarea impetuoză a economiei naționale în viitorul an, pe baza hotărîrilor adoptate de cel de-al X-lea Congres și de recenta Conferința Națională ale P.C.R. permite să se prevadă perspectivele unei dezvoltări considerabile a acțiunii de economisire. Sînt perspectivele pătrunderii ideii economiei în sîndurile tuturor construcțiilor socialiste din țara noastră, a întregirii rolului economisirii și a avantajelor oferite de Casa de Economii și Consumații fiecărui cetățean al patriei noastre. Ioan IAZAR, directorul filialei C.E.C. Petroșani

Modernizarea continuă a rețelei comerciale

voie decît de sporirea atenției celor ce trebuie să nîmzească „cursul” evolutiv al lucrării. Sînt obiective pe care oamenii le așteaptă. Și, credem, s-a ajuns deja la o stare de satietate în privința „obstrucționării” criticilor ce urmează să dăre cu mare înțînzire în folosință a unor obiective comerciale, cu pseudojustificări a căror „sîmintă” e căuțată altundeva, în afară, în lipsa într-o perioadă sau alta a unor materiale strict necesare și nu într-unul, interior golit, la un moment dat, de interes susținut. În special, ne referim la lucrările, mult prelungești, ce se execută pe santierul magazinelor de confecții din Petroșani și Lupeni și la magazinelor alimentare ce se modernizează în Petrița. În anul care urmează, referența comercială a celor două O.C.E.-uri va cunoaște alte și alte înnoiri. 18 unități comerciale moderne, răspunzînd solicitărilor estetice și funcționale ale unui comerț civilizată, vor veni să se adauge celor ce azi au reușit să „inviezeze” chipul arterelor comerciale ale localităților noastre. Procesul de continuă modernizare a rețelei comerciale, proces, repetăm, pus în fața tuturor organelor locale ale partii de stat de conducere superioară a partidului, înțeles așa cum se cuvine, este eforturi continue, stăruință și perseverență în lichidarea oricăror rămășițe în urmă (categoria, în dotarea populației, frustrată astfel de o gamă mai variată de produse), în respectarea anajamentelor către populație.

Din agenda pionierească

La Vulcan

Zilele trecute a avut loc la Casa pionierilor din localitate instruirea activelor pionieresti. S-a dezbătut prarg rolul, sarcinile și stilul de muncă al comandantilor în lumina Chemării Forumului Național al Organizației pionieresti și a documentelor Conferinței Naționale a P.C.R. Au urmat apoi cîteva interesante activități practice. În aceeași zi au fost instruiți și pionierii membrii în colectivele sanitare din toate școlile vulcanene. Cum trebuie să acționeze aceste colective în școlile și în afara școlii, acordarea primului ajutor accidentatilor, igiena personală, prevenirea îmbolnăvirii în sezonul rece, au fost cîteva din problemele discutate în cadrul acestor instruirii.

La Petroșani

Recent, patru zile de circulație ale unităților de pionieri din orașul Petroșani au avut o înfălșuire de lucru cu tov. Constantin Țiu, căpitan de miliție. Ofițerul de miliție a apreciat rezultatele frumoase obținute de pionieri arătînd că prin activitatea lor a scăzut mult numărul accidentelor în rîndul copiilor. A urmat apoi o instruire la care s-au dezbătut sarcinile ce le revin iar cele cîteva acțiuni practice au întregit pregătirea activității de viitor a patru-lea pionieresti de circulație.

La Petrița

Pionierilor de la Școala generală nr. 5 din Petrița li s-a oferit ocazia să cunoască frumoasele meleaguri gorjense. Conduși de comandantul-instructor Mariana Drulă și Margareta Szokei au organizat o excursie în orașul Tg. Jiu unde au vizitat Casa memorială Ecaterina Teodoroiu și muzeul local. De asemenea pionierii au avut prilejul să cunoască și să admire capodoperele brîncușene adiate în acest oras.

INIȚIATIVA DĂ ROD BOGAT

(Urmare din pag. 1)

la acest plus i-au adus artiștii lui Caila care au produs pînă acum 1.500 de tone peste plan și care au atins o productivitate a muncii în abataj de 10,5 tone/post. Este remarcabilă de asemenea voința cu care acești mineri, conduși pe schimburi de Mihail Cîrdei, Vasile Mărgineanu, Vasile Codreanu și Ioan Romanenco, își susțin angajamentul ca în această lună să realizeze o avansare de 40 ml (cu 7,5 ml mai mult decît au ca plan). Măsurătoarea de la jumătatea lunii este concludentă în acest sens: 22,5 ml avansat.

Căi ale sporirii eficienței economice

(Urmare din pag. 1)

partid trebuie să-și intensifice preocupările pentru întărirea disciplinei, pentru eliminarea cu desăvîrșire a timpilor de stagnări, intreruperi, absente. Astfel, pe calea promovării unei discipline ferme, a unei atitudini înaintate față de muncă și prin extinderea inițiativelor de mare valoare, pornite din rândurile brigăzilor conduse de minierii, Petre Constantin, Petru Roman, Constantin Grădinaru, ca și a inițiativelor recente a lui Ioan Cojocaru — brigada de producție și educație — colectivele miniere vor contribui la sporirea producției de cărbune. — Am înțeles din cele relatate de dvs. ca de altfel și din relațiile precedente ca te s-au referit în noile elemente stimulativă în salariizarea minerilor că, este vorba de măsuri care se află, în prezent, în stadiul de propuneri. — Într-adevăr, toate acestea sînt deosebite propuneri — înaintate spre aprobare și dorim să devină realități, contribuind pe această cale la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață ale minierilor la sporirea producției de cărbune în Valea Jiului.

PERFECTIONAREA CADRELOR DIDACTICE

(Urmare din pag. 1)

— Ce anume elemente de natură socială și didactică, reclamă perfecționarea pregătirii unui profesor? — Știința progresează astăzi în pași urbiși, încît, dacă te lași numai în seama pregătirii din școală sau din facultate, nu mai poți face lecții interesante, utile, folositoare elevului. Prin aceasta nu înțeleg că acele cunoștințe s-au uzat, ele rămîn un cadru fundamental, dar materia de specialitate trebuie adusă mereu la zi. Inseși manualele se schimbă, se îmbunătățesc prin cuprinderea unor informații de ultimă oră, dar profesorul trebuie să apeleze la alte surse de informare care să completeze manualul și la care elevii nu pot ajunge sau nu le pot înțelege. (revista de specialitate, televiziune etc). — Care sînt căile practice prin care acest deziderat se transformă în acțiune? — Aceste forme pot fi grupate în colective și individuale (sau organizate și neorganizate). În prima categorie se află cursurile de perfecționare (sau reciclările, cum mai sînt numite), organizate după apariția hotărîrii centrale. Tot forme organizate sînt cursurile pedagogice pe specialități, la nivel de municipiu și oras sau la nivel de școală (consiliile profesionale, comisiile metodice, catedrele). Acestora li se adaugă studiul individual al fiecăruia. — V-aș ruga să vorbiți despre experiența de la liceul dumneavoastră în această privință. — O parte din cadrele didactice au participat la cursurile de perfecționare de la

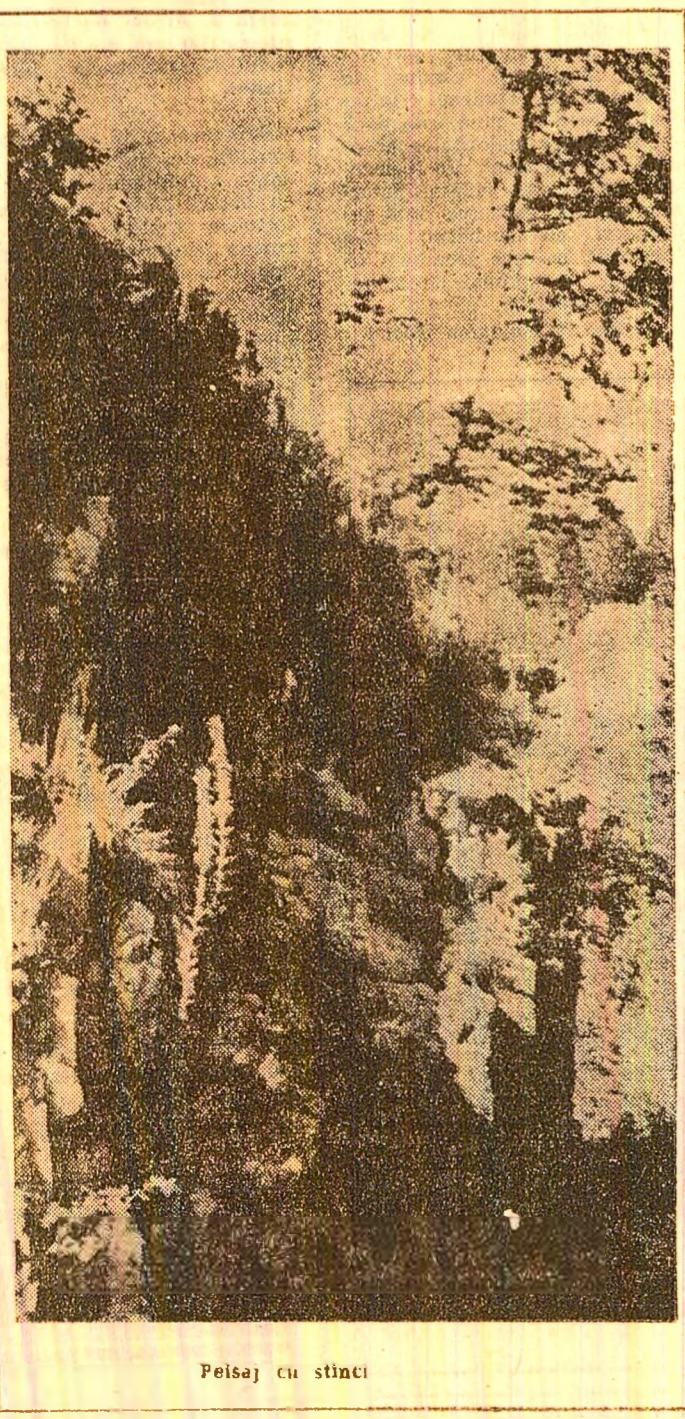
Cluj, Timișoara sau București (matematică, fizică, istorie, română, geografie, științe sociale). Se mai poate adăuga pregătirea ideologică în care sînt cuprinși toți profesorii. A fost stabilită tematica ședințelor consilierilor profesoralți din care se desprind teme ca: „Din preocupările cadrelor de chimie pe linia modernizării procesului de învățămînt”, „Activitatea activității cadrelor de fizică”, „Raportul profesorului, receptivitate și solitudine față de preocupările și cerințele elevilor”. — Există o experiență pozitivă în liceul din Petroșani în ce privește utilizarea emisiunii de Televiziune școlară integrată. În ce raport se află cu perfecționarea de specialitate a profesorilor? — Este, implicit, un efort de perfecționare individuală, atît în pregătirea științifică, cit și în tehnologia lecției care e diferită de cea de tip clasic. O oră de curs durează 60 de minute iar înălțurarea etapelor e alta: planul celui noi se află, deja, scris pe tablă; pregătirea elevilor pentru vizionare și asimilare; puține sublinieri și explicații în timpul emisiunii și lecția e reluată pe baza dialogului după care urmează testări (prin întrebări aflate de la început pe marea fiecărui elev). Profesorul, deci trebuie să se pregătească sistematic pentru o astfel de lecție. — Care este opinia dumneavoastră despre perfecționarea cadrelor didactice la nivelul municipiului? — Se realizează prin consiliu în care se dau liniile directoare ale procesului instructiv-educativ, și se dezbate

continutul programelor analitice. În timpul anului școlar sînt utile acțiunile din cadrul casei curriculare didactice, care nu o program lunar de desfășurare. Acolo se află și două cître de științe sociale (una pentru licee, alta pentru școlile profesionale și cele generale). Apoi mai sînt cercurile pedagogice. Toate aceste forme care, firește, au putea fi completate cu altele, au o contribuție serioasă la perfecționarea pregătirii cadrelor didactice. — În ce raport se află, tovarășe profesor, acest efort de perfecționare, individuală sau colectivă cu activitatea obiectivă a fiecărui profesor, cu atmosfera cultural-artistică din municipiu? — Opinia mea este că ar fi necesară o mai mare colaborare între institutiile culturale, artistice și școli. Cadrele didactice nu se duc din proprie inițiativă, dar nici nu sînt solicitate decît sporadic. Am participat, totuși, la conferințele, brigăzi științifice etc. față de care s-a găsit înțelegere. Dar aceste activități, precîzute trebuie mai bine coordonate de cîneva, în mod sistematic. Trebuie amintit că pregătirea diverselor programe culturale-artistice cu copii, simpozioanele cu participarea părinților, tot activitate culturală este.

NOI MĂRCI DE OȚELURI

La Combinatul siderurgic din Hunedoara au fost omologate trei noi mărci de oțeluri, destinate producției de laminate pentru industria constructoare de mașini. În curs de pregătire și asimilare se află alte 16 mărci de oțeluri înalt aliate pentru construc-

Reînnoiți-vă abonamentele la ziarul „Steagul roșu” Abonamentele pentru luna noiembrie a.c. se pot face pînă în ziua de 31 octombrie inclusiv.

Paisaj cu stînci

MEMENTO Sp MEMENTO. Calendar of events for October 26, 1972, including radio programs and film screenings.

I. G. L. PETROȘANI ANGAJEAZĂ. Recruitment notice for various positions like tînichigii, coșari, zidari, fochiști, mecanici auto, șoferi, and tractorist.

